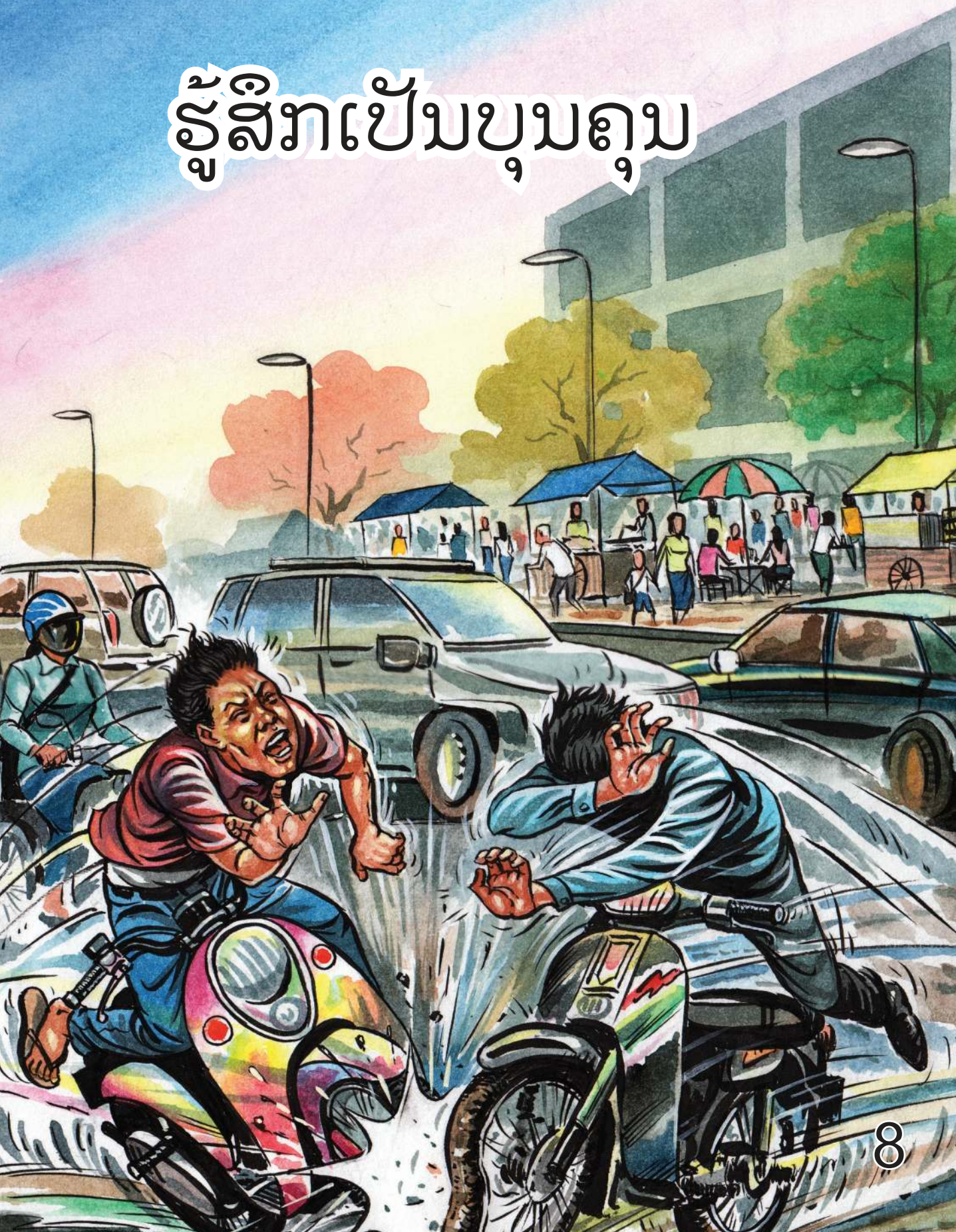

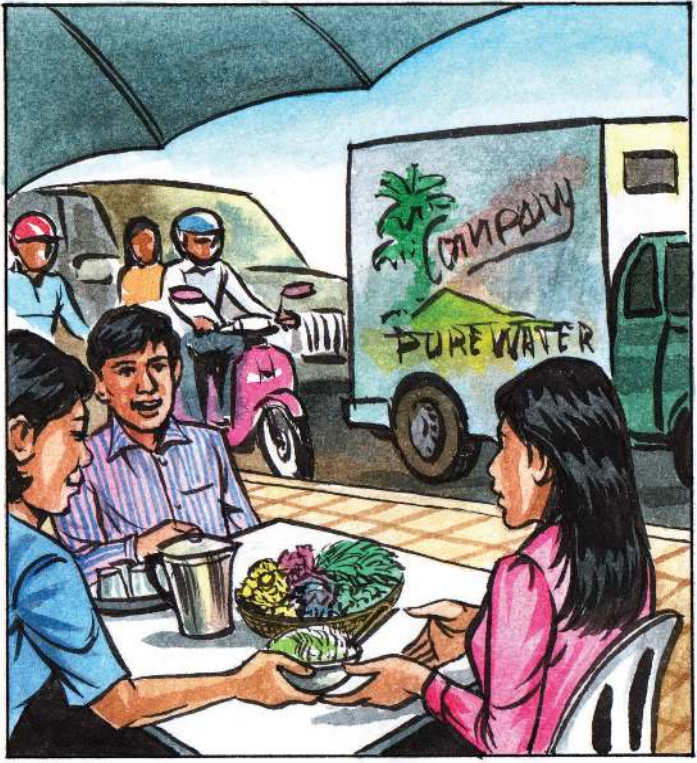
ຜູ້ສຶກເປັນບຸນຄຸນ

“ຈິນດາ ຂ້ອຍຫົວເຂົ້າແລ້ວ
ເຮົາໄປຊອກກິນອາຫານນຳກັນເທາະ”

“ຂ້ອຍກຳຫົວຄືກັນ.”

ໃນຕອນທີ່ ຈິນດາ ແລະ ວຽງ ກຳລັງກິນອາຫານຢູ່ນັ້ນ ທັງສອງ
ໄດ້ເຫັນອຸບັດຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາທັງສອງຕື່ນຂຶ້ນຢ່າງແຮງ.

M.CH.SOKHA

“ມີເທື່ອໜຶ່ງ
ຂ້ອຍເກືອບເກີດອຸບັດຕິເຫດ.”

“ແມ່ນບໍ່? ເລົ່າເລື່ອງ
ໃຫ້ຂ້ອຍຟັງແດ່.”

ມີຜູ້ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ວິທະກອນ. ລາວກຳລັງ
ເຮັດວຽກບ້ານ ແຕ່ລາວເຮັດບໍ່ໄດ້
ເພາະມັນຍາກຫຼາຍສຳລັບລາວ.

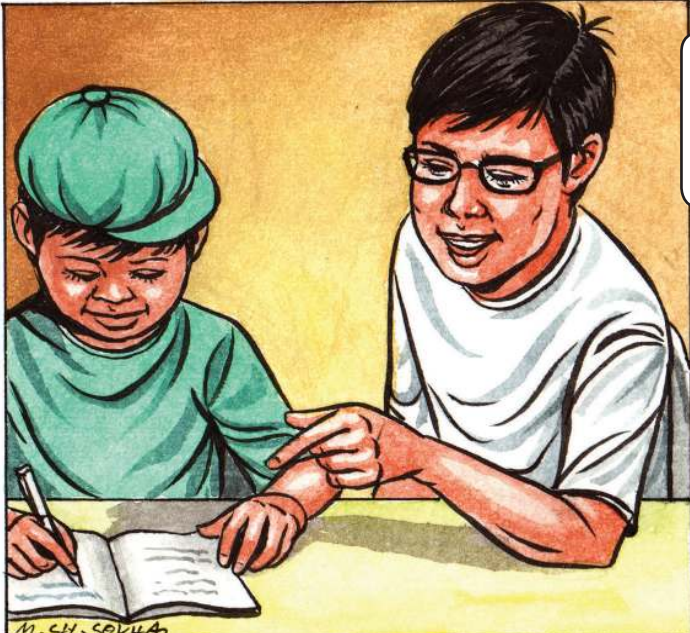

ແລະ ລາວກໍໄດ້ນຶກເຖິງຜູ້ໜຶ່ງ
ເຊິ່ງຈະສາມາດຊ່ວຍລາວໄດ້.

“ໂອ້! ອ້າຍຂ້ອຍຊ່ວຍໄດ້.”

“ອ້າຍ! ຊ່ວຍອະທິບາຍວຽກບ້ານ
ໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ.”

“ກະໄດ້! ບໍ່ເປັນຫຍັງ!”

“ໂອ້! ຂ້ອຍຢາກ
ນອນ! ຂ້ອຍຂໍນອນ
ກ່ອນເດີ.”

“ເອີ! ນອນເລີຍ.”

ທຸກໆມື້ ວິທະກອນ ຈະຊ່ວຍແມ່ຂາຍເຝິງຢູ່ຕະຫຼາດ.

“ແມ່, ລູກເອົາຂີ້ເຫຍື້ອໄປ ຖິ້ມກ່ອນເດີ້.”

“ໂອ້ຍ!”

“ລະວັງ!!”

“ອ້ອຍ!!!”

ວິທະກອນ ຫຼຽວເຫັນ ຈົນດາ ແລ້ວກໍ ດຶງລາວກັບມາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລົດຕໍ່າ.

“ໂຫ່! ຈັ່ງແມ່ນຂັບລົດໄວແທ້!”

ຈິນດາ ຕົກໃຈຫຼາຍ ແລະຟ້າວຢ່າງເມື່ອ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບ ວິທະກອນ ເລີຍ.

ແມ່ຂອງ ຈິນດາ ກຳລັງແຕ່ງອາຫານແລງກິນ.

“ໂອ້! ຂອບໃຈແມ່ ອາຫານແຊບຫຼາຍ.”

“ແທ້ບໍ່?”

ດີຫຼາຍທີ່ເຫັນຄອບຄົວຮູ້ ບຸນຄຸນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຊ່ວຍເຫຼືອເບິ່ງແຍງກັນ.

ຄຳເວົ້າຂອງໝູ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຄິດເຖິງເຫດການໃນມື້ນັ້ນ.

“ໂອ້! ລົມຂອບໃຈ ວິທະກອນ
ທີ່ໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍພົ້ນຈາກອຸບັດຕິເຫດ.”

ມື້ຕໍ່ມາ...

“ວິທະກອນ, ເື່ອຍລົມຂອບໃຈນ້ອງ
ທີ່ຊ່ວຍເື່ອຍ.”

“ບໍ່ເປັນຫຍັງ ນ້ອງເຕັມໃຈຊ່ວຍ.”

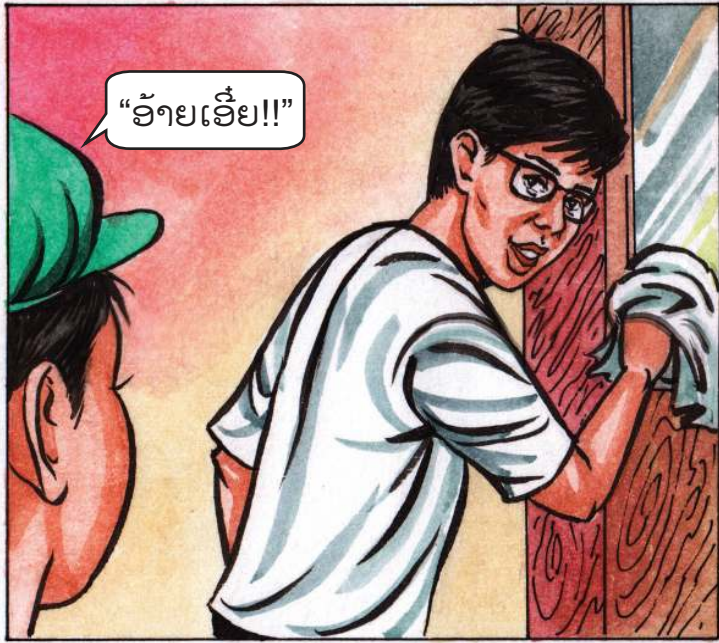
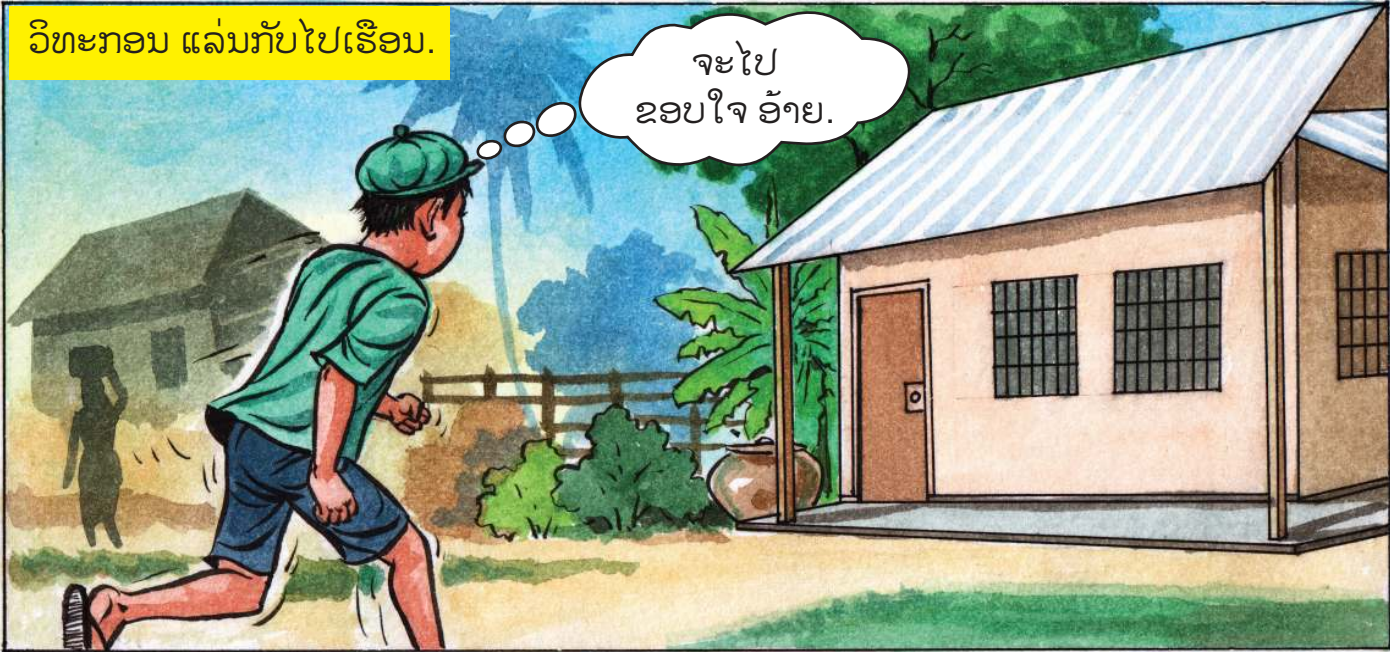
“ອຸ້ຍ! ຂ້ອຍລົມຂອບໃຈອ້າຍ
ທີ່ລາວເຮັດວຽກບໍ່ຖ້າມ ຊ່ວຍຂ້ອຍຊໍ້າ.”

ວິທະກອນ ແລ່ນກັບໄປເຮືອນ.

ຈະໄປ
ຂອບໃຈ ອ້າຍ.

“ຂອບໃຈເດີ! ທີ່ຊ່ວຍບອກວຽກບ້ານນີ້ອງ.”

“ບໍ່ເປັນຫຍັງ.”

ທັງສອງໄດ້ກອດກັນ.

“ຮູ້ບໍ່? ມີຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ພວກເຮົາ
ລົມຂອບໃຈຫຼາຍຄັ້ງ.”

ແມ່ນແທ້! ພວກເຮົາ
ຄວນຈະຮູ້ບຸນຄຸນ
ຂອງ ພຣະເຈົ້າ
ທີ່ມີຕໍ່ເຮົາທຸກຄົນ.

ຂອບໃຈ ຜູ້ສ້າງຜູ້ແຕ່ງ ສໍາລັບທຸກສິ່ງ
ທີ່ ພຣະອົງ ໃຫ້ພວກເຮົາ.

ຄຳຖາມສິນທະນາ

1. ເຈົ້າເຄີຍມີຄົນມາຂອບໃຈເຈົ້າບໍ່?
ເຈົ້າຮູ້ສຶກແນວໃດ?
2. ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເຈົ້າຄວນຈະຂອບໃຈ ພຣະເຈົ້າ?
ຈົ່ງຄິດຫາຕົວຢ່າງ, ຢ່າງໜ້ອຍສາມຕົວຢ່າງ.

ກິດຈະກຳ

ມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເຮົາຄວນຂອບໃຈບໍ່?
ຢ່າຊ້າຮີບໄປຂອບໃຈເພິ່ນສາ.

ເມື່ອ ພຣະເຢຊູ ພວມຈະເຂົ້າໄປໃນບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ
ກໍໄດ້ມີຊາຍສິບຄົນອອກມາພົບ ພຣະອົງ.

ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ເປັນພະຍາດຜິວໜັງຂຶ້ນອັນຕະລາຍ.
ພວກເຂົາຢືນຢູ່ຢ່າງຫ່າງໆ ແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ເຢຊູ!
ອາຈານເຈົ້າຂ້າ! ໂຜດເມດຕາຜູ້ຂ້າແດ່ທ້ອນ!”

ເມື່ອ ພຣະເຢຊູ ເຫັນຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງ
ໄປຫາປະໂລຫິດໃຫ້ກວດເບິ່ງເຈົ້າເດີ”

ຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄປຕາມທາງນັ້ນ ຕ່າງຄົນກໍດີສະອາດ.
ເມື່ອຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາ ເຫັນວ່າຕົນເອງສະອາດດີແລ້ວ
ລາວຈຶ່ງກັບມາກ່າວສັນລະເສີນ ພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍສຽງດັງ.
ລາວຂາບລົງ ທີ່ຕີນຂອງ ພຣະເຢຊູ ແລະຂອບຄຸນ ພຣະອົງ.
ຊາຍຄົນນີ້ເປັນໄທຊາມາເລຍ.

ພຣະເຢຊູ ກ່າວວ່າ, “ມີສິບຄົນທີ່ດີສະອາດ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?
ພວກເກົ້າຄົນນັ້ນເດຢູ່ໃສ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີແຕ່ຊາວຕ່າງດ້າວຄົນ
ນີ້ຜູ້ດຽວທໍ່ນັ້ນທີ່ກັບມາຂອບຄຸນ ພຣະເຈົ້າ?”

ແລ້ວ ພຣະເຢຊູເຈົ້າ ກໍກ່າວແກ່ລາວວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ
ແລະໄປສາ. ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫາຍດີແລ້ວ.”

© Alongsiders International
www.alongsiders.org
Email: info@alongsiders.org